

Gondolatok a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen folyó informatikus– könyvtáros képzésről

"Az egész egyetemi informatikai kérdéskörrel foglalkozó egyetemi vezető és az informatikai-könyvtári szolgáltatásokat igénybe vevő és igénylő szakember egyszerre szólal meg bennem" – vallja cikkünk szerzője a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen folyó informatikus–könyvtáros képzéssel kapcsolatban. Szóval: az "altera pars" nyilatkozik meg a szakmának egy korszerű képzési formáról. Örömkre kiderül, hogy ez az "altera pars" nem is annyira "altera", minthogy az általa nem utolsósorban szorgalmazott képzés számára és számunkra egyaránt szükséges és perspektívákat kínál.

A hazai könyvtárosi-informatikus szakma minden érdeklődő tagja tudhatja és bizonyára tudja már, hogy a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen (KLTE) 1989-ben informatikus–könyvtáros képzés indult. A szakmai sajtóban részletes elemzés látott napvilágot a szak szervezéséről, a tartalmi elképzelésekről [1]. Ezzel összefüggésben e cikk írójának helyzete több szempontból is sajátos. Egyrészt a képzés még nem ért olyan stádiumba, ami érdemi értékelést tenne lehetővé, bár kétségtelenül gyűltek már feljegyzendő tapasztalatok. Másrészt a könyvtári információ ügye – legalábbis hazai mértékkel mérve – folyamatos és viszonylag gyors változásokat regisztrál, ami a debreceni képzést is motiválja, azzal együtt, hogy egy ilyen képzés menet közben is formálódik, márcsak az éppen folyamatban lévő egyetemi reformok hatására is. Harmadrészt magam természettudományi kari dékánként jelen voltam a kialakulás legtöbb fázisában, most viszont funkciócserém következtében más szemszögből nézem a kérdést: az egész egyetemi informatikai kérdéskörrel foglalkozó egyetemi vezető és az informatikai-könyvtári szolgáltatásokat igénybe vevő és igénylő szakember egyszerre szólal meg bennem. Mindez talán megengedi azt is, hogy kissé szabadabban, esszészerűbben fogalmazzak.

Az informatika igen különböző meghatározásai közül választok egy rövid, tömör formulát: az informatika a maradandó hordozón rögzített, rendszerezett alfanumerikus ismeretanyag, mint olyan, amely tudománya. Ha tudományt írunk, akkor persze lehet vitatkozni azon, mennyiben datálhatók a történelmi kezdetek mondjuk Hammurápi törvényeihez vagy az egyiptomi papirusztekercsekhez, de az aligha kétséges, hogy Gutenberg történelmi tette, a könyvnyomtatás feltalálása, az – akkor persze még gondolatilag sem létező – informatikát potenciálisan tudománnyá tette. Kezdetben aligha a tudományon volt a hangsúly, sokkal inkább azon a felmérhetetlen

jelentőségű hatáson, amire mondjuk a corvinák és a vizsolyi biblia korukbéli hatásának és szerepének különbözőségével elégséges utalunk.

Ehhez a tudománnyá váláshoz ugyan még sok időre és sok minden másra is szükség volt, de ez mára – illetve tegnapra – bekövetkezett. Itt és most nem szükséges a könyvtárak fejlődésének és a könyvtártudomány alakulásának még vázlatos megrajzolása sem. Jóllehet a tudománnyá válás nem datálható egyszeri aktushoz, de néhány általánosan elfogadott "külső" jele feltétlenül van. A színvonalas és gazdag, jól szervezett könyvtári állomány, illetve hálózat – mint elsődleges feltétel – mellett, ilyennek tekintjük tudományos társaságok megalakulását, szakmai konferenciák rendszerét, önálló folyóiratok megjelenését, egyetemi kurzusok meghirdetését, tanszékek megszervezését, felsőfokú diplomák megszerzésének lehetőségét. Ez – jó érzéssel elmondhatjuk – érdemben nem lemaradva a nemzetközi mezőnytől, hazánkban is évtizedekkel ezelőtt bekövetkezett.

Amiért Gutenberg és a könyvnyomtatás ügyét felemlítettem, annak oka az a véleményem, hogy a számítógépek megjelenése és teljesítőképessége valami hasonló forradalmat hoz és még fog hozni az emberi tudásanyag, az információ ügyében, mint hozott egykoron Gutenberg a könyvnyomtatással. Egy ilyen súlyos megállapítást még a kortársi tévedés megengedhető hibalehetőségével együtt is merészség megfogalmazni, de úgy gondolom, a számítógép jelentőségét e tekintetben könnyebb alábecsülni, mint felülértékelni. Közel sem mennyiségi mutatók – mint pl. fajlagos tárolási adatok, gyors továbbítási lehetőségek, átnézési gyorsaság – nagyságrendi növekedéséről van csak szó, hanem egészen más gondolkodásmódról, ami már más minőséget jelent. A tudományos, műszaki, gazdasági, társadalmi (most láttuk: katonai) információ kezelését, feldolgozhatóságát, áttekinthetőségét,

hatását, megjelenését más dimenziókban kezelhetjük a számítógépek segítségével, mint nélkülük. Egy pillanatra sem hiszem, hogy a számítógép a könyv, mint olyan helyébe fog lépni. Radnóti Hetedik eklogájának vagy Orwell 1984-ének éppúgy nem a számítógép lesz a médiuma, mint ahogy egy anatómiai atlasznak vagy a villamoson olvasott újságnak sem. De mondjuk a Boole-algebra nyújtotta információkapcsolási és -keresési lehetőségek elveszik a létezését annak a kissé sarkított, de mély igazságot is tartalmazó megállapításnak, hogy ma egyszerűbb, gyorsabb és olcsóbb egynemű kísérletet megcsinálni, mint utánanézni annak, hogy valaki megcsinálta-e már előttünk. A sok friss, pontos, rendszerezett, feldolgozott, ellenőrzött információ előny, pénz, tudás, sőt hatalom annak, aki tud vele élni.

Az utóbbi egy, esetleg két évtizedben, nem művelőként, hanem világot is járó használóként vélem azt, hogy a magyar könyvtárügy és könyvtárosképzés számára a számítógépes informatika kialakulása jelentette az egyik nagy kihívást. Ponygola szakszargonban szólva – hardverileg és szoftverileg is. Hardverileg azért, mert ez az amúgy is egyre dráguló és bővülő könyv- és folyóirattermés beszerzési költségei mellett olyan anyagi kondíciókat kíván meg, amelyekkel a magyar könyvtárügy (Mátyás király óta) szinte sohasem rendelkezett, nem szólva arról, hogy ehhez – nemzeti és nemzetközi méretben gondolkodva – a mienkénél sokkal-sokkal fejlettebb országos infrastruktúra is szükségeltetne. Szoftverileg azért, mert ez minőségileg új gondolkodást kíván meg, többek között matematikai diszciplínák integrálását a klasszikusan inkább bölcsész teritóriumnak tekintett könyvtartudományba. Ez a talaj bizonyos értelemben kedvező, hiszen pl. a rendszerszemlélet integráns része a könyvtárosi gondolkodásmódnak. És általában is a magyar könyvtárosi szürkeállomány, interdiszciplináris összetettségéből eredően is – nem bókna szánom – bizonyára a siker reményében tudja vállalni a kihívást. Merthogy a könyvtárügy, a szakirodalmi informatika nem csak a könyvtárosok ügye – ezért fejlesztése, korszerűsítése érdekében mindig lehet partnereket találni és partnerekre számítani.

A könyvtáros és információs szakemberek képzésének kérdésköréről, történetéről, helyzetéről az utóbbi időben rendszeresen olvashattunk a szaksajtó hasábjain is [1–4]. Az egyik kardinális kérdés, hogy miként lehet és kell megvalósítani azt az ötvöződést, amit – a *library and information science* kifejezés tanúsága szerint – másutt sem tudtak minden szempontból megoldani. Lehet, hogy csak kifejezésileg nem, lehet, hogy tartalmilag sem igazán. Vagy ismerjük el, hogy nem létezik egyetlen megoldás, pontosabban nem egyetlen megoldás létezik. Egyszerűen azért, mert a valóság is sokféle. A könyvtári oldal – történeti okokból eredően és érthetően – viszonylag letisztultabb. Sem az ISBN rendszere, sem a Library of Congress, sem az Országos Széchényi Könyvtár, de még a magyar könyvtárhálózat sem szervezhető –

és nyilván nem is szervezendő – át egyszerűen. És bizonyos fejlődési trendek viszonylagos biztonsággal felvázolhatók. Ehhez tehát feltétlenül értenie kell a ma és a jövő könyvtárosának.

A nehezebb oldalt az informatika jelenti. Az informatika természetesen nem ugyanaz, mint a matematikai információelmélet, és nem ugyanaz, mint a kibernetika (nevezhetjük számítástudománynak is), de mindkettőhöz szorosan kapcsolódik, mindkettőre jelentős mértékben épít, mindkettőből sokat merít. (Érdekes észrevenni, hogy a magyarban élesen elkülönült az információ elmélet és az informatika szó tartalma, az angolban az *information* közös szóelemként megmaradt, és a *theory*, a *science*, a *technology* és más szavak pontosítanak.) Egy-egy kutató munkájában, egy-egy folyóirat spektrumában ez a viszony különbözőképpen jelenik meg, viszont egy képzés tervezésekor bizonyos vezérfonalakat, koncepciókat, arányokat meg kell fogalmazni – legalábbis egy bizonyos mértékig.

Mindez tekinthető retrospektív preambulumnak is, ami nem feltétlenül képtelen szójáték, hanem egyfajta utólagos megfogalmazása mindannak, ami az előkészítés során – nyilván nem ilyen rendszerezésben – felmerült bennünk. A legrövidebb végeredmény: az *informatikus–könyvtáros* elnevezés. Ami "informatikus könyvtáros"-ként indult, de ma már jobbra "informatikus–könyvtáros". Az kezdettől fogva egyértelmű volt, hogy a klasszikustól eltérő, jelentős informatikai felkészültségű könyvtáros szakembereket kívánunk képezni, és ezt az oklevélen is fel fogjuk tüntetni. A kötőjel nélkül *jelzős szerkezet* inkább a klasszikus bölcsész alapozású képzésszerkezethez kapcsolható. Viszont a kötőjeles szó párban az első tag – s lehet, hogy ezt még bele kell érezni, és hozzá kell fűzni – éppúgy *főnév*, mint a második, s így ez olyan szakembert jelent, aki egyszerre informatikus és könyvtáros. Ez a képzésben úgy tükröződik, hogy mindkét oldal alapozása egyszerre kezdődik és párhuzamosan fut. Ezt az hozta magával, hogy – itt már nem részletezendő okok miatt és módon – a szakgondozásának feladata átkerült egyetemünk bölcsészettudományi karáról a természettudományi karra, ahol ezzel is kifejeztük a hovatartozást, vagyis az idetartozást.

Egy szak képzési dokumentumában a *név* után a *képzési cél* következik. Idézzük: "Az informatikus–könyvtáros képzés célja olyan felsőfokú szakemberek képzése, akik tanulmányaik során elsajátították a könyvtár- és tájékoztatástudomány korszerű elméleti alapismereteit, továbbá az önálló gyakorlati alkalmazáshoz szükséges tudnivalókat, beleértve az információkezelést, illetve az erre vonatkozó kutatásokat is; alkalmasak a gazdasági, politikai, igazgatási, kulturális, tudományos és más területeken jelentkező tájékoztatási igények kielégítésére, számítógépes információs rendszerfejlesztési feladatok végzésére. A másik szak elvégzésével szerzett szaktudás birtokában legyenek képesek szaktájékoztatási feladatokat ellátni, informatikai szolgáltatásokat nyújtani az érde-

kelt szakemberek számára." Ezzel társul a szakmai hivatástudat kialakításának szándéka, az egyetemen szerzett szakműveltség megújításának permanens igénye a szakterület gyorsan változó eredményeinek és újabb eszközeinek megismerésére, alkalmazására, és felkészítés a szakmai-társadalmi közéletben való aktív, cselekvő részvételre.

Van még egy lényeges "külső" szerkezeti elem az informatikus-könyvtáros képzésben. A szak ún. nem tanári. A szak, tehát teljes értékű, ötéves képzési idejű főszak (szigorlatokkal, diplomamunkával, államvizsgával), de más szempontból nézve "félszak", ha egy másik – ugyancsak teljes értékű – félszakkal együtt végzik a hallgatók. Erre több lehetőséget is biztosítunk. Jelenleg az informatikus-könyvtáros-angol szakpárosítás mellett döntött a legtöbb jelentkező, mi pedig tudomásul vettük és kielégítettük ezt az igényt. Ami, ha a nemzetközi szakirodalom, a szakirodalmi szolgáltatások, az adatbázisok és általában a tudományos kommunikáció nyelvét tekintjük, érthető és indokolt. Viszont szeretnénk, ha az egyre több jó nyelvtudással jelentkező fiatalból néhányan más párosítást is választanának, mert a szakirodalmi szolgáltatásokban a szakmai (fizikai, kémiai stb.) ismeretek legalább olyan hasznosak lehetnek (ha nem hasznosabbak), mint az angol nyelvtan és irodalom – amúgy semmiképpen sem megkérdőjelezett – mélyreható elsajátítása. A két-szakosságot egyébként elhelyezkedési szempontból is biztonságosnak tartjuk.

Szólni kell – de ezt viszonylag röviden teszem – a szak dokumentumának legrészletesebb eleméről, a *tantervről*, ennek tárgyairól, struktúrájáról, belső arányairól. Szolgáljon ehhez alapul az 1. táblázatban bemutatott *tantervi háló*, amit az olvasó nyilvánvalóan maga is elemezni tud. Ami természetesen hálórészlet, hiszen a másik szak hálóját még hozzá kell venni, s még továbbmenően ehhez egységes képzési elemek, illetve kötelezettségek is járulnak. Ez utóbbiak a társadalomelméleti, az idegen nyelvi, a testnevelési és tanári szaknál a pedagógiai-pszichológiai követelményeket rögzítik.

Az informatikus és könyvtáros vonal – jól látható *párhuzamban* – végigvonul a képzés egészén, és a végén szintézisbe jut. Óraszámokban – ha merev elkülönítést alkalmazunk – a teljes képzés során az informatikára 28 elméleti + 10 gyakorlati, azaz összesen 38 óra jut (heti óraszámokban számolva, ami 14 hetes félévekben gondolkodva értelemszerűen 14-gyel szorozva adja a ténylegesen megtartandó órák számát). A klasszikus könyvtári tárgyaknál ez az érték $27 + 15 = 42$ óra. 14 (8 + 6) órát a két tárgykör szintéziseként foghatunk fel, míg jelenleg 13 órát ír elő a tanterv fakultatíven választható szakstúdiumok kötelezettségeként. Ez utóbbiak tantárgysora: Bevezetés a könyvtári ismeretekbe; Könyvtártörténet; Dokumentumleírás; Osztályozás; Bibliográfia, szaktájékoztatás; Könyvtártan, könyvtárügy; Művelődés és olvasásszociológia, valamint Kommunikációelmélet. Az informatika a következő tantárgysorban tes-

tesül meg: Az informatika matematikai alapjai; Bevezetés az informatikába; Operációs rendszerek; Programozás alapjai; Magas szintű programozási nyelvek; Adatfeldolgozás; Adatbázisok mint információrendszerek; Rendszerszervezés; Szövegfeldolgozás, információkereső nyelvek. A két területet integráló tárgyként fogjuk fel a következőket: Könyvtári és információs rendszerek; Rendszerfejlesztés a könyvtárban; Könyvtárkezelés és -szervezés.

További alkotóelemeket jelentenek a könyvtári gyakorlatok (a 6. félév után, illetve az utolsó év egyik félévében) és a diplomamunka. Ebben tükröződik az a hazai felsőoktatási képzési koncepció, hogy a hallgató a négy év során megszerzett ismeretekről kollokviumokon és szigorlatokon ad számot, majd ezeket az ötödéven a szak sajátosságainak megfelelően olyan tevékenységi formában kell alkotó módon alkalmaznia, ami a leendő életpálya egy típusfeladatát jelenti. A tanárjelöltek tanítanak (és ezzel együtt szakdolgozatot írnak), míg a nem tanári szakon a hallgatók olyan önálló kutatást végeznek, melynek eredményét diplomamunkájukban dokumentálják. Ekkor még igénybe vehetnek közvetlen szakmai irányítást, módszertani segítséget, de az önállóságnak már érvényesülnie és tükröződnie kell.

Jóllehet a tantervben most is szerepel 4x2 óra speciális kollégium, ami a hallgató szabad választása szerint vehető fel, magam úgy látom, hogy ennél lényegesen rugalmasabbá kell tenni a kereteket. Ez ad lehetőséget például arra, hogy a hallgató maga döntse el azt a korábban exponált dilemmát, hogy inkább informatikusai vagy inkább könyvtárosi felkészültségét erősíti (feltételezve, hogy elégséges választékot tudunk neki nyújtani). Másrészt szeretném remélni, hogy a hazai egyetemi képzés lesz olyan rugalmas, hogy akár egy teljes félévet is hallgathassanak a kossuthos hallgatók az ELTE-n (és alkalmasint viszont), hogy szemléletben, felfogásban, tényanyagban mással is megismerkedhessenek, mint amit itt tudunk nyújtani. S egyáltalán nem irreális elképzelés ma már az sem, hogy egy szemesztert többen külföldön töltsenek, hiszen a TEMPUS és más keretek erre valós reményt nyújtanak.

A *debreceni képzés* debrecenisége abban a háttérben is érvényre juthat, amit a város könyvtári környezete jelent. A debreceni egyetemi könyvtár az ország második nemzeti könyvtára, teljes hazai köteles példányos gyűjteménnyel. Számos tanszéki szakkönyvtára közül a kémiai és a matematikai különösen jó gyakorló bázist jelent, akárcsak a többi felsőoktatási intézmény, a szerveződő debreceni univerzitás szakkönyvtárai, pl. az orvosi és az agrártudományi egyetem, az ATOMKI könyvtárai. A képzés szempontjából is különös értéket jelent a Református Kollégium nagykönyvtára – gazdag ősnymtatvány, illetve régiség-gyűjteményével. Az országos könyvtári hálózat minden szintje képviselve van a városban, és hasznosítani kell az Alföldi Nyomda adta lehetőségeket is. A DEK-ben már üzemel a hazai és nemzetközi adatbázisokhoz csatlakozó IIF-hálózati alközpont –

1. táblázat

Az informatikus– könyvtáros szak tantervi hálója

Tantárgy/félév	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	Gyakorlati jegyek	Kollokvium	Szigorlat
Bevezetés a könyvtári szakismeretekbe	2+0	–	–	–	–	–	–	–	–	–		1	
Könyvtártörténet	2+0	3+0	2+0	–	–	–	–	–	–	–		1.2.3	4
Dokumentumleírás	2+0	0+2	0+2	0+2	–	–	–	–	–	–	2.3.4	1	4
Osztályozás	–	2+0	0+2	0+2	–	–	–	–	–	–	3.4	2	4
Bibliográfia, szaktájékoztató	–	–	–	2+0	2+1	1+2	–	–	–	–	5.6	4	8
Könyvtartan, könyvtárügy	–	–	–	–	–	2+0	2+1	1+1	–	–	8	6.7	8
Művelődés és olvasás-szociológia	–	–	–	–	–	–	–	–	2+0	–		9	
Kommunikációelmélet	–	–	–	–	–	–	–	–	–	2+0		10	
Az informatika matematikai alapjai	2+0	2+0	–	–	–	–	–	–	–	–		2	
Bevezetés az informatikába	2+0	–	–	–	–	–	–	–	–	–		1	
Operációs rendszerek	–	2+0	–	–	–	–	–	–	–	–		2	
Programozás alapjai	–	–	2+2	–	–	–	–	–	–	–		3	5
Magas szintű programozási nyelvek	–	–	–	0+2	–	–	–	–	–	–	4		5
Adatfeldolgozás	–	–	–	2+0	–	–	–	–	–	–			5
Adatbázisok mint információrendszerek	–	–	–	–	2+2	–	–	–	–	–			5
Rendszerszervezés	–	–	–	–	2+0	–	–	–	–	–			5
Szövegfeldolgozás, információkereső nyelvek	–	–	–	–	–	2+0	2+0	0+2	–	–		6.7	8
Könyvtári és információs rendszerek	–	–	–	–	–	–	2+0	0+2	–	–	8	7	8
Rendszerfejlesztés a könyvtárban	–	–	–	–	–	–	–	2+0	1+2	1+2	9.10		8
Könyvtárvezetés és -szervezés	–	–	–	–	–	–	–	–	–	2+0			
Speciális kollégium	–	–	–	–	2+0	2+0	2+0	2+0	–	–		5.6.7.8	
Szakszeminárium	–	–	–	–	–	0+1	0+1	0+1	0+2	–	6.7.8.9		
Elmélet+ gyakorlat:	10+0	9+2	4+6	4+6	8+3	7+3	8+2	5+6	3+4	5+2		Összesen: 63+	34
Heti összes óraszám:	10	11	10	10	11	10	10	11	7	7		Összesen: 97	
Gyakorlati jegyek száma/félév:	–	1	2	3	1	2	1	3	2	1		Összesen: 16	
Kollokviumok száma/félév:	5	4	2	1	1	3	3	1	2	–		Összesen: 22	
Szigorlat/félév:	–	–	–	1	1	–	–	1	–	–		Összesen: 3	

Szakmai gyakorlatok: a 6. félév után 4 hét,
a 9. vagy 10. félévben 12 hét.

két tucat terminállal. Vannak kompaktlemezen elérhető adatbázisaink is. Mindehhez természetesen megfelelő személyi háttér is kapcsolódik.

A szakon a képzés e tanévben a második évnél tart. A felvételi ponthatár mindkét évben 100 pont körül volt, így érthető, hogy a szak hallgatói eredményesen és szakmai érdeklődéssel végzik tanul-

mányaikat. Az első nagyobb megmértetést a tanév végi szigorlat fogja jelenteni. A természettudományi kar, ezen belül a matematikai intézet fontos feladata a szükséges oktatói spektrum kiépítése. Ennek jelentős lépése az Alkalmazott Informatikai Tanszék megszervezése volt. Ezzel párhuzamosan szükséges a könyvtári oldal erősítése is. Azt gondolom, hogy

már az első végzős évfolyam is nagy nyeresége lesz a magyar könyvtárügynek. Miközben azt remélem, hogy a magyar könyvtárügy akkor majd jobb kondícióban fogadhatja az új szakembereket.

Irodalom

- [1] BÉNYEI Miklós– JÉKEL Pál: Informatikus könyvtáros szak a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen. = Könyvtáros, 90. köt. 9. sz. 1990. p. 546– 550.

- [2] SEBESTYÉN György: Egyetemi posztgraduális informatikusképzés. = Könyvtáros, 90. köt. 1. sz. 1990. p. 19– 23.
[3] SEBESTYÉN György: Szakirodalmi informatika és információs menedzsment. = Könyvtári Figyelő, 35. köt. 1– 2. sz. 1989. p. 47– 53.
[4] SZEPESVÁRY Tamás: Az európai információs szakemberképzés és Magyarország. = Könyvtári Figyelő, 35. köt. 5– 6. sz. 1989. p. 545– 553.

Beérkezett: 1991. február 25-én.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

„INFORMATION MANAGER” tanfolyamra

A tanfolyam célja: a sikeres vállalkozáshoz szükséges üzleti és szakmai információs tevékenység szervezésére és irányítására történő képzés – különös tekintettel az olasz vállalati tapasztalatokra és az olaszországi információforrásokra.

A résztvevők köre: vállalkozások gazdasági és műszaki vezetői, információs szakemberei, pénzügyesek, információs intézmények vezetői, munkatársai, egyetemi és főiskolai oktatók.

A tanfolyam **angol nyelvű**; időtartama: 8 hét, ebből 3 hét Budapesten, 5 hét Rómában – itt szállással és teljes ellátással – 1991 őszén.

A tanfolyam kedvezményes **részvételi díja:** 98 000 Ft.

A Nemzetközi Információ Management Alapítvány tagjainak jelöltjei **ösztöndíjban** részesülhetnek.

A jelentkezés határideje: 1991. május 5.

A jelentkezési sorrendet az elbírálásnál figyelembe veszik.

Felvilágosítás kapható az Iskola titkárságán:
OMIKK (Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár)
1088 Budapest, Múzeum utca 17. 108. szoba

Ügyintéző: Czeglédi Gyuláné
Tel.: 138-4803; Fax: 118-5856
Telex: 22-4944 omikk

**Gymnasium for Management
Business School
(Róma)**

**Nemzetközi Információs
Management Iskola
(Budapest)**